KAMMARRÄTTEN

KR RÄTTSFALL

Ackumulerad inkomst.
Avdragsgill utgift enligt 2 §.

En person, A, från 1905 innehavare av en rörelse, blev av 1953 års vederbörande TN — i huvudsaklig överensstämmelse med avlämnad självdeklaration — taxerad till statlig inkomstskatt för 41.660 kr., taxerad och beskattningsbar inkomst, därvid nettointäkten av rörelsen utgjorde 41.189 kr.

Med förmälan att rörelsen på hösten 1952 blivit överlåten till annan person för en köpeskilling av 100.000 kr. anhöll A. hos vederbörande PN om fördelning av rörelseinkomsten på tio år jämlikt 1 § förordningen angående beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst. I rörelseinkomsten ingick rörelsevinst, vinst å försålda inventarier och goodwill minskat med av A gjord engångsutbetalning å 60.000 kr. till två i rörelsen anställda såsom ersättning för uteblivna framtida pensionsförmåner.

Enligt beslut den 18 februari 1954 biföll PN på det sätt förenämnda anhållan, att ett belopp av 35.726 kr. — utgörande skillnaden mellan, å ena sidan, vid överlåtelsen uppkommen vinst 95.726 kr. och, å andra sidan, ifrågavarande engångsutbetalning å 60.000 kr. — skulle fördelas med 3.572 kr. å ett vart av taxeringsåren 1944—1953, i följd varav statlig inkomstskatt på grund av 1953 års taxering skulle beräknas till 6.998 kr. 60 öre.

Vid ärendets behandling inför PN hade vederbörande TI hemställt, att då anledning saknades att tillämpa förordningens bestämmelser, A:s framställning icke måtte föranleda någon PN:s åtgärd. TI förmenade nämligen, att det belopp, som skulle bli föremål för fördelning — därest förordningen skulle tillämpas — utgjorde 95.726 kr.

TI besvärade sig härefter hos KR samt yttrade bl. a. följande. Någon bestämmelse funnes icke i förordningen om ackumulerad inkomst, som gåve stöd för att vid fastställandet av det belopp, som skulle tagas till fördelning, hänsyn skulle tagas till i vilken utsträckning eller för vilket ändamål, den ackumulerade inkomsten disponerats, varför TI hemställde, att KR med undanröjande av PN:s beslut måtte besluta att lämna A:s framställning utan åtgärd.

I yttrande med anledning av besvären hemställde A., att desamma icke måtte vinna bifall samt anförde till stöd härför bl. a. följande. Enligt A:s förmenande syntes den av TI uttalade motiveringen felaktig att döma av formuleringen utav 2 § i förordningen (”skatteberäkning enligt 1 § må ske endast under förutsättning att den ackumulerade inkomsten, efter avdrag för

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:06:02

avdragsgilla utgifter . . .") ; skulle i enlighet med TI:s uppfattning bruttoinkomsten alltid vara den, som skulle fördelas, skulle någon skattelindring icke komma till stånd, om icke avdrag finge ske för de ackumulerade utgifter, vilka framkommit i samband med den ackumulerade inkomstens framtagande; A. åberopade därjämte ett å sid. 81 i prop. 170 till 1951 års riksdag förekommande uttalande av vederbörande departementschef: "Jag anser mig . . . böra understryka, att bestämmelser om särskild skatteberäkning kunna godtagas endast såsom en extraordinär anordning för möjliggörande av skattelindring i sådana fall, då gällande regler för inkomstberäkningen i förening med den statliga inkomstskattens progression medföra direkt obilliga konsekvenser för den skattskyldige." — Det kunde enligt A:s förmenande icke heller vara riktigt, att å ena sidan anse, att en summa skulle användas vid skatteberäkningen enligt 1 § och en annan vid undersökning enligt 2 § huruvida förordningen vore tillämplig i ett viss fall eller icke.

Genom utslag den 19 december 1956 fann KR icke skäl att göra ändring i PN:s beslut.

Överlåtelse av hyresrätt.

En person — här kallad B. — som alltsedan 1935 innehaft en affärsrörelse i textilbranschen, bortsålde under år 1954 såväl affärslagret som butiksinventarierna; hyresrätten till affärslokalen överlät B. härpå till en företagare i annan bransch.

I sin år 1955 avlämnade självdeklaration upptog B. vederlaget för hyresrätten såsom intäkt i rörelsen.

Vederbörande TN taxerade B. i enlighet med deklarationen.

I en till vederbörande PN ingiven framställning anhöll B. härefter, att ersättningen för hyresrätten måtte såsom ackumulerad inkomst fördelas på tio år.

Vederbörande TI hemställde hos PN, att då intäkt av här berörd art icke utgjorde sådan till inkomst av rörelse hänförlig intäkt, å vilken förordningen angående beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst vore tillämplig, framställningen måtte varda avslagen.

Genom beslut den 20 oktober 1955 lämnade PN B:s framställning utan bifall.

B. besvärade sig härefter hos KR samt anförde därvid bl. a. följande. Den ifrågavarande rörelsen hade B. i närmare tjugo år bedrivit i samma lokal. Genom det arbete, som B. därunder nedlagt på rörelsen, hade ett betydande goodwill-värde tillskapats. Enligt B:s förmenande borde de skattetekniska konsekvenserna av överlåtelsen icke bli olika om allenast hyresrätten överlåtits eller om så skett med rörelsen i dess helhet.

I förklaring över besvären hemställde TI om avslag å dessa under åberopande av Riksskattenämndens meddelanden nr 3, 2) för år 1955.

Genom utslag den 6 december 1956 fann KR icke skäl att göra ändring i PN:s beslut.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:06:02